

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 21, 2017

Nummer 21, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:1104](#) 16-06-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:1053](#) 09-06-2017

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:2194](#) 13-06-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:2119](#) 06-06-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:1782](#) 06-04-2017

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:4573](#) 14-06-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:4466](#) 07-06-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:4402](#) 02-06-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:6378](#) 01-06-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:2514](#) 04-05-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2015:10248](#) 17-12-2015

RECHTSPRAAK

Afwijzing vordering tot vergoeding van immateriële schade ten gevolge van overschrijding termijn bekendmaking omzetting machtiging tot verblijf in een psychiatrisch ziekenhuis. De Wet Bopz biedt geen grondslag hiervoor.

Betrokkene is in 2016 onvrijwillig opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis. Pas op 21 september krijgt hij te horen dat zijn voorwaardelijke machtiging per 12 augustus is omgezet naar een voorlopige machtiging, terwijl op grond van artikel 14d lid 2 Wet Bopz de termijn hiervoor is gesteld op vier dagen. De rechtbank heeft daarop het bezwaar van betrokkene afgewezen en geoordeeld dat de overschrijding betreurenswaardig was, maar niet inhield dat de gedwongen opname onrechtmatig was. In cassatie beklagt betrokkene zich hierover. De Hoge Raad oordeelt dat de overschrijding van de termijn voor bekendmaking van omzetting van de machtiging niet betekent dat betrokkene in vrijheid had moeten worden gesteld. Dit laat onverlet dat deze overschrijding ervoor heeft gezorgd dat bij de betrokkene sprake was van onzekerheid over de rechtmatigheid van zijn gedwongen verblijf in een psychiatrisch ziekenhuis en daarmee tot immateriële schade. De Wet Bopz biedt echter geen grondslag voor het toekennen van zo'n vergoeding. De betrokkene kan deze vergoeding wel vorderen op de grondslag van een onrechtmatige daad ten laste van de rechtspersoon die het betrokken psychiatrisch ziekenhuis in stand houdt, of een procedure voeren op grond van hoofdstuk 3 van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg. De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-06-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:1104

Zaaknummer: 16/06239

Rechters: E.J. Numann, A.H.T. Heisterkamp, G. Snijders, G. de Groot en T.H. den Tanja-van Broek

Advocaten: M.E. Bruning

Wetsartikelen: 14d lid 2 Wet Bopz

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag en poging tot afpersing. De vordering tot vergoeding van de geleden affectieschade van de twee zoons van het slachtoffer wordt door de rechtbank afgewezen wegens het missen van een wettelijke grondslag.

Op 13 mei 2016 is een krantenbezorgster in Schiedam neergestoken en later overleden aan haar verwondingen. De verdachte heeft, alvorens het slachtoffer neer te steken, geprobeerd een ander slachtoffer af te persen door hem bij de nek te pakken en te vragen om geld en sigaretten. De verdachte wordt veroordeeld voor doodslag en poging tot afpersing. De twee zoons van de krantenbezorgster hebben zich gevoegd als benadeelde partijen in het strafproces. Zij vorderen een materiële schadevergoeding van € 885 voor een gedenksteen. Dit wordt door de rechtbank toegewezen, aangezien dit nauw samenhangt met de zogenoemde kosten voor lijkbezorging als bedoeld in artikel 6:108 lid 2 BW. Daarnaast vorderen beide zoons een immateriële schadevergoeding, bestaande uit een vergoeding voor affectieschade, van € 20.000. Hiertoe voeren zij aan dat veel leed is veroorzaakt door de daad van verdachte en zij in aanmerking komen voor deze vergoeding, nu het Wetsvoorstel zorg- en affectieschade aanhangig is en uit de Richtlijn 2012/29/EU volgt dat geleden immateriële schade voor vergoeding in aanmerking komt. De rechtbank wijst de vorderingen echter af. Het huidige wettelijke stelsel voorziet niet in mogelijkheden om affectieschade te vergoeden. Dat wordt mogelijk in de toekomst anders, maar de rechter heeft niet de vrijheid om, vooruitlopend op deze in te voeren wetswijziging, een zodanige vergoeding toe te kennen. Ook het beroep op de richtlijn maakt dit niet anders. In geen van de bepalingen is een concreet en direct recht op vergoeding van immateriële schade in de vorm van affectieschade opgenomen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 14-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:4573

Zaaknummer: 10/730060-16

Rechters: M.V. Scheffers, P. van Dijken en J. Holleman

Advocaten: M.C. Bekkering

Wetsartikelen: 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting van een jonge vrouw in een psychiatrische instelling. Vordering van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding wordt volledig toegewezen.

Een man is de kamer binnengedrongen van een jonge vrouw die in de psychiatrische instelling werd behandeld voor psychische problemen. Hij heeft haar op haar eigen kamer verkracht. Door de verkrachting is de vrouw zwanger geworden en heeft zij een abortus moeten ondergaan en daarnaast is naar aanleiding van het voorval PTSS bij haar gediagnosticeerd. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 10.000 aan immateriële schadevergoeding. Het hof oordeelt dat uit het onderzoek ter terechtzitting voldoende duidelijk is geworden dat het slachtoffer als gevolg van het handelen rechtstreeks immateriële schade heeft geleden en de schadevergoeding op grond van artikel 6:106 BW naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid dient te worden toegewezen. Het hof wijst de volledige vordering toe.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 13-06-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:2194

Zaaknummer: 23-005238-15

Rechters: M.F.J.M. de Werd, M.L. Leenaers en A.M. Ruige

Wetsartikelen: 242 Sr

RECHTSPRAAK

Geschil over een aandelentransactie met betrekking tot het bepalen van de omvang van de schade. Het bestaan en de omvang van de schade moet volgens de Hoge Raad worden bepaald door een vergelijking te maken tussen de werkelijke situatie en de hypothetische situatie waarin de onrechtmatige gedraging achterwege is gebleven.

Hofstad Beheer vordert dat Rixtel zal worden veroordeeld tot betaling van fl. 520.019 wegens een onrechtmatige daad. Rixtel zou namelijk De Provinciale leeg hebben gehaald door middel van een aandelentransactie, waardoor De Provinciale achterbleef met schulden en uiteindelijk failliet is verklaard. In cassatie wordt geklaagd over de wijze waarop het hof het causale verband heeft bepaald. Het hof had zich daarbij niet mogen beperken tot de vraag of De Provinciale, de transactie weggedacht, voldoende winst zou hebben gegenereerd om de vordering van Hofstad c.s. te voldoen. De Hoge Raad oordeelt dat deze klacht gegrond is. Het onrechtmatig handelen bestaat uit het 'leeghalen' van De Provinciale door Rixtel. Het bestaan en de omvang van de schade dient te worden vastgesteld door een vergelijking te maken tussen de werkelijke situatie na de overdracht van de assurantieportefeuille en de hypothetische situatie waarin deze onrechtmatige gedraging achterwege zou zijn gebleven. Voor de beoordeling van de laatste situatie is niet alleen van belang of De Provinciale voldoende winst had kunnen genereren om de vordering te voldoen, maar ook in hoeverre Hofstad c.s. verhaal hadden kunnen nemen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-06-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:1053

Zaaknummer: 16/00582

Rechters: E.J. Numann, A.H.T. Heisterkamp, M.V. Polak, C.E. du Perron en M.J. Kroeze

Advocaten: J. den Hoed

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag op buurgenoot. Niet-ontvankelijkheid vordering tot vergoeding van immateriële schade, omdat niet is voldaan aan het confrontatievereiste.

Verdachte en slachtoffer woonden op loopafstand van elkaar te Schiedam. Het slachtoffer stond bekend als iemand die veel dronk en veel overlast veroorzaakte in de wijk. Het slachtoffer is op de bewuste dag meerdere malen bij verdachte aan de deur geweest. Hij eiste bier en geld en zou verdachte doodmaken als hij dat niet kreeg. Op een gegeven moment is het slachtoffer de woning binnengedrongen van verdachte, waarop verdachte het slachtoffer meerdere malen heeft gestoken met een mes. Het slachtoffer is uiteindelijk aan deze verwondingen overleden. De nabestaanden van het slachtoffer (moeder, broer, zus en partner) hebben zich gevoegd als benadeelde partijen in het strafproces. Alle gevorderde vergoedingen ten aanzien van immateriële schade worden niet-ontvankelijk verklaard, omdat bij geen van de nabestaanden duidelijk is geworden dat aan het confrontatievereiste is voldaan. Alleen de kosten voor de uitvaart komen voor vergoeding in aanmerking.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 07-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:4466

Zaaknummer: 10/810257-16

Rechters: M.K. Asscheman-Versluis, P. van Dijken en J. Fransen

Advocaten: M. van Stratum

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Appellante wordt, na het breken van haar pols door het vallen op de stoep waar werkzaamheden werden verricht, in de gelegenheid gesteld te bewijzen dat de straatverlichting uit was ten tijde van het ongeval.

Appellante heeft schade opgelopen na een val op een voetpad waar wegens werkzaamheden een gat in was gegraven en een stapel stoeptegels op was geplaatst. Zij heeft bij de val haar pols gebroken en daarna is bij haar posttraumatische dystrofie/CRPS geconstateerd. Het hof oordeelt dat met het plaatsen van een baakschild in beginsel voldoende veiligheidsmaatregelen zijn genomen om de gevaarlijke toestand te beëindigen, maar dat dit niet geldt indien de straatverlichting niet in werking was en het ter plaatse van het ongeval donker was. Appellante wordt in de gelegenheid gesteld te bewijzen dat de straatverlichting niet in werking was en dat het ten tijde en ter plaatse van het ongeval donker was.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 06-06-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:2119

Zaaknummer: 200.183.383/01

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, J.F. Aalders en A.W.H. Vink

Advocaten: E.F. Klungers en A.J. Schoonen

Wetsartikelen: 6:174 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor grooming en het plegen van ontuchtige handelingen met minderjarige jongens. Toewijzing van verschillende hoogtes aan immateriële schadevergoeding (waarvan de hoogste € 3.000).

Verdachte heeft contact gezocht via Skype met meerdere jongens in de leeftijdscategorie van 12 tot 16 jaar. Daarnaast heeft hij tijdens een aantal logeerpartijtjes massages gegeven aan verschillende minderjarige jongens. De slachtoffers hebben zich gevoegd als benadeelde partijen en vorderen een immateriële schadevergoeding, variërend tussen € 500 en € 12.000. De slachtoffers kampen met klachten als slapeloosheid, angst en gevoelens van woede en zijn onder behandeling van een psycholoog. De rechtbank wijst verschillende bedragen aan immateriële schadevergoeding toe, waarvan de hoogste € 3.000.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 02-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:4402

Zaaknummer: 10/6900245-16 en 10/6900245-16A

Rechters: E.M. Havik, A. van Luijck en L. Amperse

Advocaten: M.G.J. Plat

Wetsartikelen: 248e Sr

RECHTSPRAAK

Afwijzing verzoek bevelen voorlopig deskundigenverhoor. De zoon van verzoeker is na zijn aanhouding in 2011 komen te overlijden en verzoeker vermoedt dat het toegepaste geweld bij de aanhouding (mede) de oorzaak is van zijn dood. Een eerdere artikel 12-procedure is afgewezen.

In 2011 is de zoon van verzoeker aangehouden door de politie en overgebracht naar het politiebureau te IJmuiden. De volgende ochtend werd geconstateerd dat hij niet meer bewoog en is hij naar het ziekenhuis gebracht. Daar is hij vervolgens overleden. Na het overlijden heeft de Rijksrecherche onderzoek gedaan naar het handelen van de politie en hebben er diverse medische onderzoeken plaatsgevonden naar de oorzaak van het overlijden. De officier van justitie heeft op basis van deze onderzoeken afgezien van vervolging. Verzoeker heeft hiertegen een artikel 12 Sv-klacht ingediend bij het Gerechtshof Amsterdam. Deze klacht is door het gerechtshof afgewezen. Verzoeker verzoekt de rechtbank nu om een voorlopig deskundigenverhoor te bevelen, aangezien hij voornemens is om een bodemprocedure te starten en hij ter beoordeling van de slagingskans belang heeft bij het horen van deze deskundigen. De rechtbank overweegt dat verzoeker op basis van de al geschreven rapporten zeer goed in staat moet kunnen zijn om zijn procespositie in te schatten. De rechtbank wijst het verzoek daarom af.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 01-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:6378

Zaaknummer: C/09/522574 / HA RK 16-589

Rechters: G.P. van Ham

Advocaten: R.T. Poort en A.T. Bolt

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mishandeling van vriendin. Immateriële schadevergoeding van € 750 toegewezen. Vordering tot vergoeding van integriteitsschade wordt afgewezen, nu dit onvoldoende is onderbouwd.

Verdachte heeft zijn vriendin mishandeld, omdat hij dacht dat zij was vreemdgegaan tijdens carnaval. Hij is haar thuis komen opzoeken, terwijl de kinderen boven lagen te slapen. Hij heeft haar de gehele nacht mishandeld door onder andere een bak met ijs op haar hoofd kapot te slaan, haar te bijten en meerdere kopstoten te geven. Het slachtoffer heeft hierdoor een hersenschudding, verschillende kneuzingen en wonden opgelopen. Zij heeft zich in het strafproces gevoegd als benadeelde partij en vordert € 2,262,37 aan materiële schade (parkeerkosten, verlies zelfwerkzaamheid en bak diepvriesijs) en € 7.500 aan immateriële schade en integriteitsschade. Een deel van de materiële schade wordt toegewezen, maar voor het verlies aan zelfwerkzaamheid en enkele kleine andere posten wordt de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaard in haar vordering. De rechtbank acht een bedrag van € 750 aan immateriële schadevergoeding billijk, nu aan de voorwaarden van artikel 6:106 BW is voldaan. De vordering tot vergoeding van integriteitsschade wordt niet toegewezen, omdat niet duidelijk is geworden in hoeverre deze aspecten van schending reeds zijn meegenomen in het verzoek tot immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 04-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:2514

Zaaknummer: 05/740023-16

Rechters: M.P. Bos, M.C. van der Mei en D.S.M. Bak

Advocaten: P.W.E. Hoezen

Wetsartikelen: 300 Sr

RECHTSPRAAK

Ontvangen letselschadeuitkeringen vallen niet onder de vrijstelling voor belastingheffing van box 3.

Eiser heeft in het verleden meerdere letselschadeuitkeringen ontvangen in verband met verkeersongevallen. In hoger beroep is de vraag aan de orde of de rendementsgrondslag mag worden verminderd met dat deel van de spaar- en banktegoeden dat betrekking heeft op de door belanghebbende ontvangen schadevergoedingen. Volgens het hof heeft de rechtbank een juiste beslissing genomen door de schadevergoedingen niet onder de vrijstellingen van de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001) te laten vallen. Het hof overweegt daartoe dat in afdeling 5.2 en 5.3 van de Wet IB 2001 de vrijstellingen staan opgenomen voor de heffing van box 3. Wat betreft banktegoeden die (deels) bestaan uit schadevergoedingen, is niet voorzien in een vrijstelling. Dat belanghebbende van mening is dat deze rendementsgrondslag onbillijk is, doet er volgens het hof niet aan af dat de rechter de wet moet toepassen en geen oordeel mag geven over de billijkheid van een wet.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 06-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:1782

Zaaknummer: 16/00166

Rechters: W.E.M. van Nispen tot Sevenaer, P.F. Goes en M. van den Bosch

Advocaten: W.H.A. Entrop

Wetsartikelen: 5.3 lid 2 onderdeel e Wet IB 2001

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot zware mishandeling door het schieten door het onderbeen van het slachtoffer met een vuurwapen. De rechtbank acht een bedrag van € 3.000 aan immateriële schadevergoeding redelijk.

Het slachtoffer is door verdachte door het onderbeen geschoten en hij zou daarbij hebben gezegd dat hij het slachtoffer eigenlijk zou moeten doodmaken. De rechtbank gaat niet mee in het verweer van verdachte dat hij op de grond richtte en niet op het slachtoffer. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 5.000 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank acht een bedrag van € 3.000 redelijk in dit geval. Voor het overige bedrag levert behandeling van de vordering een onevenredige belasting van het strafproces op. Daartoe wordt overwogen dat de psychische en fysieke gevolgen van het bewezenverklarde onvoldoende zijn onderbouwd.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 17-12-2015

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2015:10248

Zaaknummer: 13/650288-15

Rechters: M.E.B. Nyman, P. van Kesteren en W.M. van den Bergh

Advocaten: R.A. van der Horst

Wetsartikelen: 285 Sr en 302 Sr